

reflaaet under Nr. 8, nemlig, at der i Rønne Skole „tillige skal gives de Disciple, der ville forberede sig til Studeringer, Leilighed til at erholde Underviisning i Latin og Græsk“, maa jeg aldeles billige, det stemmer fuldkommen overeens med hvad jeg ved en tidligere Leilighed har yttret. I Forbindelse med dette Forslag har Udvalget under Nr. 12 foreslaaet en anden Bestemmelse, om hvilken jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger. Der er nemlig foreslaaet, at de Disciple, som have gennemgaaet Rønne Realskole, skulle, naar de have underkastet sig første Deel af den for de lærde Skoler befalede Afgangsexamen der, have Ret til at optages i et Gymnasiums Afgangsklasse uden at underkaste sig nogen Examen der. Dette Forslag har ved første Diekast unægtelig noget Tiltalende, og man er vel ogsaa nærmest kommet til det ved den tilsyneladende meget heldige Omstændighed, at de Fag, i hvilke der examineres ved den befalede Afgangsexamens første Deel, nemlig Tydsk, Fransk, Geographie og Naturhistorie, netop ere Fag, hvorpaa der særdeles lægges Vind i Realskolerne. Men jeg troer, at man ved nærmere Betragtning vil finde, at det alligevel er en meget mislig Bestemmelse. Man har villet give Disciplene fra Bornholm en saadan særegen Rettighed, for at Forældrene kunde være betryggede, naar deres Børn forlode Realskolen, og med den Dannelse, de der havde modtaget, gif over til et Gymnasium; Forældrene skulle efter denne Bestemmelse være sikke paa, at deres Børn ikke bleve viste tilbage, men virkelig optoges i Gymnasiet og der fik Leilighed til at uddanne sig videre. Det synes nu vel at være en Sikkerhed, som Forældrene og Disciplene derved erholde, men ved nærmere Overveilelse troer jeg, at det vil vise sig, at denne Sikkerhed ikke er tilstede. Man maa vel lægge Mærke til, at der er foreslaaet, at naar de have underkastet sig Examen i de

nævnte Fag, og de fra Skolens Rector medbringe Vidnesbyrd om, at de i det Hele kunne ansees modne, skal man ikke kunne vægre sig ved at modtage dem. Hvad nu dette Vidnesbyrd fra Rectoren angaaer, maa man see hen til, hvad ogsaa Udvalget har gjort opmærksom paa, at Rectoren egentlig nærmest er ansat efter et andet Hensyn. Rectorens eget Vidnesbyrd synes saaledes ikke at yde nogen fuldkommen Sikkerhed eller altid at kunne være fuldkommen betryggende i Kraft af hans Personlighed; og da nu Disciplene slet ikke faae Leilighed til at underkaste sig Examen i disse Fag, som for dem ere de væsentligste, saa vil der unægtelig saavel for dem som for Lærerne være Fristelse til, om ikke ligefrem at forsømme saa dog at lægge mindre Vægt paa disse Fag, i hvilke de aldrig komme til at aflægge Regnskab for den gjorte Fremgang. Dette vil nu meget let komme til at hævne sig siden, naar det under den følgende Skolegang viser sig, at der ikke har været tilstrækkelig Modenhed tilstede. Saaledes er dette, som ved første Diekast syntes at være en Betryggelse for Forældrene, det Modsatte, idet denne Bestemmelse vil udsætte dem for to Aar igennem at maatte gaae i en idelig Vngstelse for, at deres Sønner dog ikke skulde have været ganske modne, efter som de ikke have faaet noget som helst sikkert Vidnesbyrd om, hvilket Standpunkt de indtog ved Udtrædelsen af Skolen. Dette nu fra Forældrenes Standpunkt.

Rettelser.

- Nr. 179 Sp. 2837 L. 3 f. o. „Wolles og Kirkevet“ læs: „Wolles, Jordemoder- og Kirkevet“.
 — — f. Sp. L. 14 r. o. „ikke gjøre noget ved Sagen.“ læs: „ikke gjøre noget ved Sagen, endstjøndt Veiens Istandsættelse havde været opført paa Regulativet i 3die paa 4de Aar.“